הדולפנין פרין ורבין א כבני אדם מאי דולפנין

אמר רב יהודה בני ימא כל שביציו מבחוץ

מוליד 🛭 וכל שבפנים ממיל ביצים איני 🗗 והאמר

שמואל אווז ואווז בר כלאים זה בזה והוינן

בה מ"ם אמר אביי זה ביציו מבחוץ וזה ביציו

מבפנים ותרוייהו מטילי ביצים אלא כל

שזכרותו מבחוץ מוליד מבפנים מטיל ביצים

סכל שתשמישו ביום ג יולד ביום בלילה יולד

בלילה כל שתשמישו בין ביום בין בלילה יולד

בין ביום בין בלילה ח תשמישו ביום יולד ביום

תרנגול בלילה יולד בלילה עמלף תשמישו

בין ביום בין בלילה יולד בין ביום בין בלילה

אדם וכל דדמי ליה למאי נפקא מינה לכדרב

מרי בריה דרב כהנא יודאמר רב מרי בריה

דרב כהנא יבדק בקינה של תרנגולין מערב

יו"ם ולא מצא בה ביצה ולמחר השכים ומצא

בה ביצה מותְרת באכילה ביו"ם פּ יאימר לא

בדק יפה והלא בדק יפה אימר יצתה רובה

וחזרה הוה וכדרבי יוחגן דא"ר יוחגן יביצה

שיצתה רובה מערב יו"מ יו וחוזרת מותרת

לאוכלה ביו"ם סכל שתשמישו ועיבורו שוה

יולדים ומגדלים זה מזה זו הכל משמשיז פנים

כנגד עורף חוץ משלשה שמשמשין פנים

כנגד פנים ואלו הן דג יו ואדם ונחש ומ"ש הני

תלתא כי אתא רב דימי יו אמרי במערבא

הואיל ודיברה עמהם שכינה תנא גמל אחור

כנגד אחור: ת"ר תרנגולת לעשרים ואחד יום

וכנגדה באילן לוז כלב לחמשים יום וכנגדו

באילן תאינה חתול לחמשים ושנים יום

וכנגדו באילן תות חזיר לששים יום יש כנגדו

באילן תפוח שועל וכל מיני שרצים ים ששה

חדשים וכנגדם באילן תבואה בהמה דקה

מהורה לחמשה חדשים יו וכנגדן באילן גפן

בהמה גסה ממאה לשנים עשר חודש וכנגדו

באילן דקל ישהורה לתשעה חדשים וכנגדה באילן זית הזאב והארי והדוב והנמר והברדלם

והפיל והקוף והקיפוף לשלש שנים וכנגדן

באילן בנות שוח אפעה לשבעים שנה

יי וכנגדו באילן חרוב חרוב זה משעת נפיעתו

עד שעת גמר פירותיו שבעים שנה וימי עיבורו

שלש שנים נחש לשבע שנים ולאותו רשע

לא מצינו חבר ויש אומרים מוכססים ייו מנא

א) [ב"ק נה.], ב) בילה ו., ג) בילה

לד א מיי׳ פ״ט מהל׳ כלחים הלכה ה טוש"ע י"ד סימו לו סעיף ז: לה ב ג (מיי פ״א מהלי י״ט) לח ב ג (מיי פ״א מהלי י״ט)

מוסף רש"י

זה ביציו מבחוץ. ניני הזכרות זה ביציו מבחוץ. כיני הזכות ניכרין נלוח הבר מכחוץ (ב-27 נה.) יולד ביום. נקבומיו יולדות כיום (ביצה ז.). עטלף. קלנ״א שור״ץ בלע״ו (שם). מערב יו״ט. בין השתשות, דשוב לא ילדה אלא בלילה שם). ולמחר השכים. קודס עלות השחר, והאי דנקט בדק רבותא קמ"ל דאע"ג דבדק ולא מלא, דליכא למתלייא בנולדה בחול, אפילו הכי מותרת דסמכינן אפילו הכי מותרת דסמכינן אברייתא דתני כל שתשמישו ביום נולד ביום והא ודאי לא ילדתו בלילה משל פוסרוטחות למילותו לפינט (שם). אימר יצתה רובה וחזרה הוה. ואע"ג דמילתא דלא שכיחא היא, מגו דפשיטא לן דאינה יולדת היא, מגו דפשיטא לן דאינה יולדת (שם). כל נלילה תלינן נה (שם). שתשמישו ועיבורו שתשמישו ועיבורו שוה. שמשמשין שניהס פניס כנגד פניס, כגון אדס, או פניס כנגד עורף כגון בהמה, ועיבורן ימי עיבור, יולדים ומגדלים זה מזה. מתעברים זה ומזה ומניקים זה בנו של זה (חולין קכז.).

שימה מקובצת

לן ורבין מבני אדם: כן מוליד מבפנים מטיל ביצים: גן ביום מוליד ביום בלילה מוליד בלילה וכצ"ל לקמן: דן בלילה תרנגול תשמישו ביום מוליד ביום בלילה כו': סן בי"ט והלא בדק אימר לא בדק יפה יפה ועיבורן שוה אין מולדין ומגדלין וה מזה הכל: זו דג ונחש ואדם: טו רב דימי אמר אמרי: ואוט: ען דב דימי אמו אמרי: ין לחמשים ושנים. ט״א לחמשים יום וכלב לחמשים ושנים ובשמעתין משמע כגירסא הראשונה: יאן יום וכנגדו באילן: יבן שרצים לששה חדשים וכנגדן . באילז: יגו חדשים וכנגדה באילז נפן כרי חודש וכנגדה באילו זיח באילן דקל הזאב: ידן שנה וכנגדה באילן: טון מוכססין וכנות שוח מנה"מ: **טוז** מכהמה אחד לשבע: זון לעיל סה״ד אחד לשבע: זון לעיל סה״ד ומה״ד יצתה רובה מעי״ט וחזרה ובלילה יצאת מותרת דבתר: י**ה**] ששניהם משמשי פנים: יט] ויולדין סה״ד ומה״ד ולדיז אם בא: כו פריו אחד ועשרים: לא] יום נגמר צורת: לכן גמר פירי הס"ד: לגן שפחות שבבהמה הוא יותר מהחיה שבבהמה הוא יותר מהחיה שהרי: לד) בתוספתא דקתני ויולדין ומגדלין מבני אדם: לי) ביצים מן העובד כוכבים בליל י"ט ב' בשני ימים טובים של גליות אבל לא בשני י"ט של ר״ה: כון מפרש אילן שגדלים בו שקדים: כון בתרגום ירושלמי לוז וכן מקל שקר (דבטנים ושקדים מתרגמינן לוזים ירושלמי וכן מקל שקד) מתרגמי חוטרא דלוזא וכן איתא במדרש מקל שקד אני רואה מה שקד הוא כ"א יום משע' חנטה עד גמר פירותיו אף מי״ז בתמוז עד ט׳ באב ובתרגום קהלת וינאץ השקד ותציץ 6) ריש שקדותא בכחשותא מן שגריא ותרגום ויגמול שקדים וכפות שגדין עוד ריגמול שקדים וכפות שת, , ב... אמרו במדרש וינאץ השקד זה לוז של שדרה ובמדרש מפורש

הדולפנין פרין ורבין מבני אדב. כן גיססת הקונטרס וכן מוכח במוספתה [פ"א] ^{לר]} יולדין ומגדלין מכני אדס: איכור יצתה רובה וחזרה. מכאן ממיכין לקנות בינים ^{לס]} בליל שני של יו"ט של גליות חון משני ימים טובים של ראש השנה לפי שקדושה אחת הן: תרנגולת ב"א

יום כנגדה באידן דוו. פי׳ הקונטרס קורדל״א שגדלים בו אגוזים קטנים וריב״א

קתילכית שגולים בו תגורים קטנים ותיביים מפרש ^{לוז} שקדים שקורין אמנדליי"ד דבטנים ושקדים (בראשית מג) ^{לוז} מתרגם ירושלמי לחים מקל שקד (ירמים א) מתרגם חוטרא דלחא ⁶ וי"מ מקל שקד אחד לכ"א אף מ"ו בממח לחשעה באב כן ויולץ השקד וההלת יב) מתרגם שיגדא ויגמל שחדים כמדבר יו) [מתרגס] וכפית שגדין עוד אמרינן וינאך השקד זה לוז של שדרה ממנה עתידים מתים להחיות לעתיד ^{כ)} לבא לוז תרגום של שקד (ויקרא רבה):

באילן תות. אין ראיה מכאן שמברכין עליהן בורא פרי העץ דהכי יח אמריען באילן דגן דאמיא כמ"ד (ברכות דף מ.) עך שאכל ממנו אדם הראשון חטה היתה אלמא קרי לתבואה כטן אילן ולא מברכין בהם פרי העץ ומיהו מותים הגדלים באילן מברכין פרי העץ אבל לא אמותי שדה דאי שקלת לפירא לא הדר גוחא ומפיק ואין מברכין פרי העץ

אלא כי הדר גוואא ומפיק 0: ברדלם. פ"ה אפא ⁰ ופ"ק דסנהדרין (דף טו:) פ"ה פוטו"ם וסוף

פ"ק דב"ק (דף טו.) [אמרינן] ברדלם [זו] אפא ואמרינן לבוע זה אפא ^{מ)} וגיא הלבועים (ש"א יג) מתרגם מישר אפעיא מיהו ברדלם דהכא משמעו דהוא כעין פוטו"ם ויולד לשלש שנים מדשינה אפעה מיני ברדלם הן 0: לשבעים שנה וב׳ הקוף והקיפוף. לאן מין חיה הוא מדחשיב

להו בהדי פיל ואמר פ' הרואה (ברכות דף מ:) כל מיני חיות יפין לחלום חוץ מן הפיל ^{ס)} והקיפוף ופ' המפלת (נדם דף כג.) אמרינן ^{ע)} ל"א ר"מ אומר הואיל ועיניהם הולכים לפניהם כשל אדם והוא כוס וינשוף (ויקרא יא) מתרגם קריא וקפופא ויש קפוף אחר מין עוף פרק אלו טריפות (חולין דף סג.) באות שבעופות ואמר באות שבעופות קפוף ויש גרס קיפוד בדל"ת ע"ד וירשוה קאת וקיפוד (ישעיה לד) ואי גרס קיפוף ותרי גווני קיפוף יש בעופות ה״כ כי מפרש באות שבעופות קפוף והיכי ידעול בהו אי איירי בינשוף או בתנשתמ: בגורת שוח. על משנה ⁶⁾ דשביעית שלהן בשניה (שביעית פ"ה מ"א) פי" בירושלמי ⁽²⁾ בכל שנה חונטיו בה פירות ופירות שחונטיו בשנה שנט הונטן כט פירוע ופירוע מהונטן כנכט אחח אין נגמרין עד שלש שנים ולא כפי ר"ח שפירש גבי ³ ל' אילנות לא מפקין בכל שחא P אלא לע בנות שוח לג' ^{ר)} שנים ופ"ק דע"ו (דף יד.) גרס מוכססים בנות שוח מין אחד וכן שמו וקשה במסכת דמאי (פ"א מ"א) תנן הקלין שבדמאי לא נחשדו עמי הארץ עליהן משמע דלאו פירי חשוב נינהו ופ״ק דמסכת ע״ז (דף יד.) מפרש תאיני חיורתא ופרק ג' לדן דנדרים (דף כו.) ^{ש)} בנות שבע ותאנים לבנים שני מינין דאמר אילו הייתי יודע שבנות שבע בתוך כלכלה הייתי אומר תאנים לבנות ושחורות אסורות בנות שבע מותרות ונראה בנות שוח ושבע מיני תאנים הן אלא שבנות שוח רעות כדמשמע במתני דהקלין שבדמאי ובההיא דשביעית כסבור שאין שביעית נוהג בהן ובנות שבע יפות להן כדמשמע בשביעית (פ״ה) ובנדרים (דף כו.) ומסתמא אדם לח מן היפות אכל ונקראו

ה"ג הדולפנין פרים ורבים מבני אדם. שאם בא אדם עליהם מתעברות הימנו: בני ימא. דגים יש בים שחליין לורת אדם וחליין לורת דג ובלע"ז שריינ"א: כל. מין שבילי הזכר יי כגון חיה ובהמה מבחוץ מוליד עובר ממש: וכל. מין שבילי זכר מבפנים מטילה הנקיבה בילים:

אווו. של ישוב ואווז של בר כלאים להרביע לפי שאיו הזכרים דומים דוה ביליו מבחוץ וזה ביליו מבפנים: זכרותו. הגיד ואווז בר זכרותו מבפנים: ולמחר השכים. קודם היום ומנא בה בינה מותרת דלא נולדה בלילי י"ט אלא מאתמול דתרנגולת אינה יולדת בלילה כדתני לעיל. יז יצתה רובה מותרת דבתר יניאת רובה אוליכן: כל שחשמישו ועיבורו שוה. כגון כשב ועו ששניהם יח פנים כנגד עורף וימי עיבורן שוה ששוהין חמשה חדשים ויולדין יש אם בא אחד על מין חבירו: ומגדלין. מניקין: שכינה עמהם. שנאמר (יונה ב) ויאמר ה' לדג: לעשרים ואחד יום. לאחר שנתעברה מן התרנגול שוהה בילתה ליגמר עד אחד ועשרים יום: לוו. קורדל"א שגדילים בו אגוזים הטנים ומשעת פרחיו עד שעת גמר פריו ק קשנים ועשרים יום: כלב לנ' יום. כאן גמרה לורת הולד: וכנגדו באילן חבואה. כמאן דאמר (ברכות דף מ.) עץ שאכל אדם הראשון חטה היתה קרי לתבואה אילן: דקל. גדילין בו תמרים: ברדלם. אפא: קוף. שיני"א בלע"ו: קיפוף. כעין קוף הוא ויש לה זכב ובלשון אשכנו מרקנ"א: אפעה. מתעבר אחר שבעים שנה שנולד: וימי עיבורו. משעת הפרח עד שעת גמר לכן פירות: מוכססים. מין בנות שוח ולא בנות שוח ממש: מנא הני מילי. דנחש עיבורו שבע שנים: אם מבהמה נתהלל מחיה לה כ"ש. יגשי שפחותה יותר מן חיה שהרי עז ה׳ חדשים וחתול נ״ב [יום] והא ל"ל דהא מכל חיה היינו ארי או אפעה דא"כ ליכתוב מכל החיה ולא ליבעי בהמה: אלא להכי כתב תרוייהו לומר לך כו'. והכי משמע ארור הוא מכל הבהמה כמה שהיא ארורה יותר מן החיה כשם שהבהמה נתקללה מן החיה על אחת ז' ומאי ניהו חמול מחתול שבשנה יש ז' פעמים נ"ב כך נתקלל הוא מן הבחמה כגון מבהמה גסה טמאה אחד לשבע דבהמה טמאה גסה י"ב חדש וחשוב ז' פעמים י"ב חדש היינו :מחד לשבע הן שבע שנים

הני מילי אמר רב יהודה אמר רב וממו בה משום דר' יהושע בן חנניא שנאמר יארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה אם מבהמה (6) נתקללה מחיה לא כ"ש אלא לומר לך כשם שנתקללה הבהמה מחיה אחר לשבעה ומאי ניהו חמור מחתול כך נתקלל הוא מבחמה ייו אחת לשבע דהוה ליה שב שני אימא כשם שנתקללה חיה מבהמה אחת לשלש יי שנים ומאי ניהו ארי מחמור כך נתקלל הוא מחיה אחת לשלש 🤃 שנים דהוה ליה תשע שנים

ביי שבעת ימי אבלות ושוח שגרמו שוחה וחולין הקלקלה במקולקל^{ס)}: **וכואי** גיגהו חפור פחתוד. דחחול לנ"ב יום וחימה למ"ד כלב מין חיה כדאיתא במסכת בילה (דף כה:) שלשה שוחה וחולין הקלקלה במקולקל^{ס)}: **וכואי** גיגהו חפור פחתוד. עזין הן כלב [בחיות] לנקוט חמור מכלב דמקולקל טפי שהכלב לני יום י"ל מנין זה מכוון טפי דהוי ^{א)} שנים:

שחזרה מטילה מצילו בליהה ומותר לאוכלה ב"יט. אבל לכתחלה אינה מטילה ביצה בליהה כדאמרן הירכך מותר: כל שתשמישו .
תעיבורו שחה כגון כל בהמה דקם ומזרה שיולדת לה חדשים חינו עיבורן ושה. השמשישן שוה פנים כנגד עורף, יולדרים ומגדלים וה זה מזה כגון רחל מתיש ועז מאיל יולדין זה מזה. ומגדלין שמתקיימין וולדותיהן. וכן נמי כל בהמה גסה שעיבורה ותשמישה שוה: תרנגולת יולדת לכיא ימים מאחר שנגמר אשכול ביצים שלה ופנגדה באילן לוו משעת הנצחו צד גמר פרי? יא יום. ואיכא דאמרי כ"א יום יושבת על ביציה. למ"ה: כלב (נ"ב) [2] יום משעת עבורו ועד לידתו: וכנגדו באילן תאנה משעת הנצח ועד גמר פירי: וכנגדו באילן תבואה. דרבואה איקרו אילן כמאן דאמר אילן שאכל אדה"י ממנו חטין הוו. ששה חדשים משעת זרינה עד שעושין שיבולת: שוח. תאנים חיורתא. וימי עיבורו של חרוב הנצתו שלשה שנים אחרונים של ע' שנים: מוכססין. תאנים רעות: אם. מבחמה

קליבוסת דשבת פרק שואל (דף קנג) אלא שבמדרש קרי לוז על שם השקד: **לס**ן דהכי נמי אמרינן באילן תבואה ואע״פ שפי׳ הקונטרס כמ״ד: קייבוסות דשכת פרק שואר תף קפו, אל אש ממדרש קרי לזו על שם השקף: מקן דהכי נמי אמרינן בהיולן הבואה ואציים שפיי הקונטרס כמי"ד: מפן לתבואה מין אילן מ"מ לענון ברכה לא משתמוט בשום רוכתא שיברבו כבנוס סוטה בורא פרי רצן עורד הא פשיטא שיש באילנות
גדולים תוחים גדולים מברכין עליהם בורא פרי העץ שהם אילן גמור אבל יש מהם שגדלים כמין עשבים ואמרינן בברכות כל היכא דאי
שקל וברי פ"י שבאותו מקום שולקט ממנו והפרי חוור לשנה אחרת ומוציא פרי אחר מברך פרי (האדמה) [העץ]: 3) מפא ובפ"ק דמומדרים ב"י הקונטרס פוטייש ובספ"ק ב"ק מפרש מאי ברדלס אפעה ואומר ר"ת דההוא דפ"ק דפסחים מקום שחולדה ובדדלס מצוין שהימה להיות שהוא פויישום בלע"ו שאינה עו כ"כ
להיות שהוא פוייטוש במשמע חיה קטוה כעין חולדה אבל ההיה דבב"ק אין דומה שיהיה אותו שקורין פוייטוש בלע"ו שאינה עו כ"כ
ובפי אלו מציאות משמע שהוא עו ביותר דאמר המצ"ל מן הארי מן הזוב מן הנמר מן הנוח שהרי אלו שלו מפני שהבעלים

שיבולת: שות. תאנים חיורתא, וימי עיבורו של חרוב הנצחו שלשה שנים אחרונים של "ט שנים: מוכסין. תאנים רעות: אם. מבהמה את משמע שהוא עו ביותר דאמר המציל מן הארי מן הבדרלס וזמן הנחש הרי אלו שלו מפני שהבעלים מהיא של שכן דבהמה דקה להף השיבים וחיוד דקה לוייב יום בבשל אמר מאר מיש שהבתמה נחקללה מחיה אחד לשבע נהאי מור דיותר היותר דקה לייב חדש דהיינו שס"ה ימים וש"נ ימים היינו ד' פעמים נ' נשתיירו ט"ו היינו ד"פ נ"ב לחתול כך הוא נתקלל מביה אחד לשבע בעודה ליה שב שנ': ואימא כשם שנתקללה חזיה אחד לשבע בעודה ליה שב שנ': ואימא כשם שנתקללה חזיה אחד לשבע בעודה ליה שב שנ': ואימא כשם שנתקללה חזיה אחד לשבע בעודה ליה שב שנ': ואימא כשם שנתקללה חזיה אחד לשבע בעודה ליה שב שנ': ואימא כשם שנתקללה חזיה אחד לשבע בעודה ליה שב שנ': ואימא כשם שנתקללה חזיה אחד לשבע בעודה ליה שב שנ': ואימא כשם שנתקללה חזיה אחד לשבע שנותן לך הוא למול בעוד האחד לשבע בעודה ליה שב שנ': ואימא כשם שנתקללה חזיה אחד לשבע בעודה לו מול בעוד האחד לשבע בעודה להיד שב שניותר שנ': מיני עופות יפין הן לחלום חוץ מקריא וקפופא הוא לו עיבור בעוד שבעופה ומצי מיני קיפוף הביר וומנה והברות פין מון מול בעוד בעוד מול והקיפוף לנ' שנים וכנגדן באילן חרוב חרב זה משנים פרות אול בעוד בעוד שניותנו של מיום לו העוד בעוד בעוד שוחום והוא אין אוד בורות של מיני בעוד לו אים בעוד בעוד של משבע בעוד בעוד לא משבע בעוד בעוד בעוד האחד ומער בעוד שנים לבעוד בעוד שנים לעבוד בע"ל שנים והעבוד אורו באחד והשבע אים שבתא אול א ארור צי שנים ובעד בער בור מישני הוארן שבעומה והוא מין אדש בתומו שהוועי שבתא וימית אונעין בעוד אוות שחונטי בשה ושרות שהוועי בעוד וו אות שרות שורים של שנים לא שבה והוא איו אדו שכו פות שותנים בשנה הוריות שותנים בשה וא שרות שהוועי שנים הורות אל אוש שבירו של אוש בעור וות שתונים בשה ווא היות שה שנית אל איש שבירו של שערה בילו מעים היותו של מערה בילו בעוד שחונטי בשה וו פירות אל שפרות שותנים בשה וו שרות שה מירות שה שנים פירות אל שפרות שותנים בשה וו שרות שה מיירות שותנים בשה וו אות של שה מורש בעל בתעיה בעל בתענית בעל בתענית בעוד בעל שנה ווחות של שהרות שה שות שיות שה של היות של שהיות בעל שבירות של שה בתיה של שה מור של העדה בשנה לרית הברום של שה מורש בעל בתעיה בעל בתענית בעל בתיות שנים בעל בתות שנים בעוד בעל שבת הוא בשבוש): (סבירושלמי שבכל שנה חונטין בהן פירות אא מרובה והיא את משבירות שהונטין בשנה זו אין נממרין: (D) אלא עשהה (בכל) מנייה ונכון בעם ביצד מברכין רחשים. ביצד מברכין רחשים ביצד מברכין ביצד מברכין רחשים ביצד מברכים ביצד מברכין רחשים ביצד מברכין רחשים ביצד מברכין ביצד מברכי ביצד מברכים ביצד מ

ח) [ב"ק נה], ב) בינה ו., ג) בינה ז. ד) והלל בדק אימר ל"ק. ב) [חולין קסו], ז) [נדה כד"], ז) מכחון בנון חיה ובחתה חוליד. ל"ק, מ) אחד. ל"ק, ע) נ"א שהבחמה נחקללה יותר. ל"ק, שהבהתה נתקננה יותר. נ"ק, י) נ"א ויש מדרש מתל שקד משעה שהוא מלין עד שעה שהוא גומר כ"א יום אף כר: ז'יק, 2) לבא הס"ד והשאר יש למחוק. ז"ק, 3) (נוע' מוס' ברכות מ. ד"ה אימהן, מוס' ברכות מ. ד"ה אימהן, מ) ולבוע זהו אפעה שהרי גיא מ) ולכוע זהו הפעה שהיר גיק
 הלבועים. ל״ק, (1) [ע׳ ביאור
 דבריהם מוס׳ פ״ק דסנהדריון,
 מ) והקוף. ל״ק, ע) ל״ל ר״ ינאי
 אמר ה״ע דר״מ וג׳ הל״ק לא אמר ר"מ אלא בקריא וקפופא הואיל וכר. וינטוף דמתרגם כרי שבעופות וכר. יינטוף דמתרגם כרי שבעופות ואמר אביי באות. ז"ק, כי דבנות שוח שביעית שלהן. ז"ק, ל) [ב"ב לו. ע"ש חד"ה היכא], קי) צ"ל אלא עשרה כו' כגוז בנות שוח לג' שנים עשרה כרי במקולקל ור"ח פיי וקשה כרי במקולקל ור"ח פיי דגרסינן מוכססין בנות שוח וכרי וכן שמו עכ"ל והס"ד. ז"ק, ר) שנים הס"ד אח"כ ד"ה וי"ל מוכססים פירש"י מין בנות שוח כו' ופ"ה דמס' ע"ז גרסינו מוכססים ופ ק דמום ע ד גנ סיק מוכססים ובנות שוח משמע דמין אחר וכן שמו וקשה דבמס' דמאי חשיב בנות דלאו כו׳ דנדרים משמע דבנות שבע ותאנים לבנים שני מינין הן כו׳ ונראה דבנות שוח ובנות שבע שני נוינין הן כרי כדנושונע בשבועות ובנדרים כו' כל"ל. ל"ק, ש) [ע"ש דאיתא בנות שוח וע"ש בפי' הרא"ש], פ) [וע' תוס' במס' ע"ו ל. ומום׳ שבועות יב:ז. ל) נ"ל

תורה אור השלם

אם עבובות. אחת לז' הס"ד. ל"ק,

ו. ויאמר יי אלהים אל הנחש ני עָשִּׁיתְ זֹאת אָרוּר אָתְּה מִבֶּל הַּבְּחֵמָה וּמִכּל תַּיִּת הַשְּׁדֶה עַל גָּרוֹנְה תַלַךְּ וְעָפָּר תֹאבַל כָּל יְמֵיי בראשית ג יד

הגהות הב"ח

(א) גמ' אם מבהמה נתקלל מחיה: (ב) שם אחת לשלש ומאי ניהו כל"ל ותיבת שנים נמחק וכן :כסמוך

לעזי רש"י

שיריינ"א. סירנה (בתולת-ים). קורדל"א [קולדר"א]. (עץ) אלסר, אגוז. שיני"א. קוף. מירקצ"א. קוף בעל זנב

רבינו גרשום

אמר רב יהודה בני ימא. אדם של ים. כל שביציו מבחוץ חוץ ממעיו כגון בהמה שביצי חוץ מגופה מוליד נקבתו מולדת: כל שביציו של זכר מבפנים כגון . עופות נקבתו מטיל׳ ביצים: . כלאים זה בזה לענין הנהגה: כלאים זה בזה לענין המוגה: אלא שזכרותו מבחוץ גידו מוליד: זכרותו (מפנים) [מבפנים] מטיל ביצים ואווז בר . נמי אע"ג דביציו מבחוץ זכרותו נה" אצ"ג דביציו מבחרץ זכרותו גידו מבפנים הוא (היה) [משו"ה] מטיל ביצים: מותר לאוכלה בי"ט. דלא נולד בי"ט ולא בלילה דהא אינה יולדת בלילה ודאי דאתמול היא: והלא בדק מערב יום טוב ולא היתה שם אימור יצתה רובה ממעי תרנגולת מערב י"ט וחזרה שחזרה מטילה אפילו בלילה ומותר לאוכלה בי״ט. אבל לכתחלה אינה מטילה ביצה בלילה כדאמרן הילכך מותר: כל שתשמישו